Глуп, забравчив, Алцхајмер, МС, Аутоимунни болести... поради алумин

Глуп, забравчив, Алцхајмер, МС, Аутоимунни болести... поради алуминијум во водата! Заштитен е само оној кој сам се штити! Алуминијумот е познат како нервен отров. Го оштетува имунскиот систем и...

Глуп, забравчив, Алцхајмер, МС, Аутоимунни болести... поради алуминијум во водата! Заштитен е само onoj кој сам се штити!

Алуминијумот е познат како нервен отров. Го оштетува имунскиот систем и генетскиот материјал на човечките ќелии. Кај многу болести, алуминиумските спојувања се сметаат за можни окидачи или засилувачи на болести, како на пример рак на дојка, мултипла склероза, алергиски заболувања, аутизам и многу други. За некои научници е неспорно: Алуминијумот може да предизвика Алцхајмер и го прави тоа, и тоа сè поново. Но, објавувањето на такви студии е потиснато и најпознатите научници во областа исто така. Марион Шимелпфениг во својата книга "Минералната вода и мафијата на пијачките" дава неколку примери за тоа како, под влијание на индустријата, објавувањето на докази за штетноста на алуминијумот постојано се избегнува и спречува. "Незаборавен" доказ за штетното дејство на ова отровно лесно метал донесе 1988 година инцидент во англиската водоводна станица Camelford во Корнвол. Поради замена, пијачката вода беше загадена со зголемени вредности на алуминиумов сулфат. Становништвото ја пие водата и потоа беше регистриран многу голем број случаи на загуба на меморија и симптоми на Алцхајмер. Проф. Џуди Волтон од Универзитетот во Нов Јужен Велс во Сиднеј презентираше во 2014 година дваесет убедливи докази за тврдењето дека алуминијумот вистински предизвикува болеста Алцхајмер. Веќе хроничното внесување на само мали количини би било доволно. Проф. Крис Екслеј од Универзитетот Keele Staffordsh, Англија, е можеби најискусниот исследувач на алуминијум во светот. Тој вели: "Алуминијумот е веќе еднакво штетен за здравјето како олово или азбест. Да имавме повеќе пари за истражување, би можеле да објасниме колку е вистински штетен." Упркос тоа, Европската власт за безбедност на храната (EFSA) сметува дека седмичниот прием (TWI) од 1 милиграм на килограм телесна тежина неделно е толеран. Дури и оваа висока вредност, според заклучоците на експертската група за адитиви во храната, е надвишена кај значајна голема част од европското население. Заштитни мерки не се преземаат од официјалните институции упркос ова знаење. Со исклучок на Наредбата за вино, нема максимални вредности за алуминијум во пијачките. Виното не смее да содржи повеќе од осум милиграми по

литар. Многу пијачки и особено јаболкови сокови, меѓутоа, можат да содржат многу повеќе алуминијум, особено ако биле складирани во алуминиумски буцли. Баварската државна управа за здравје и безбедност на храната измери максимална вредност од 100 милиграми по литар во јаболков сок. Алуминијумот е најчестиот метал во земјиној кора и денес се наоѓа значително повеќе во нашите води и на тој начин во жито, овошје и зеленчук, отколку претходно. Алуминијумот во пијачката вода е особено опасен кога водата е киселина, односно има ниска PH вредност и кога има малку магнезијум, калцијум и силициумска киселина. Сигурна заштита од акумулација на алуминијум во телото, затоа, обезбедува приватна система за филтрирање на вода. Добрата вест е, дека според проф. Екслеј, отстранувањето на алуминијум со помош на силициумска киселина е можно, ако се користи заедно со ладно притиснато кокосово масло. Исто така, треба да се земе калцијум и магнезијум и да се пие многу чиста вода. Повеќе за чистата вода под: https://t.me/truuinfochannel

It's good.
to be truu.